

Sygn. akt II CSK 657/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z wniosku M.P.
przy uczestnictwie G.S. i S.W.
o wykreślenie służebności w księdze wieczystej PL [...],
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 marca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV Ca [...]/17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), a obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o jakich jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawczynie powołała się na istnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), to jest § 47 pkt 1 lit. c oraz § 91 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 21 listopada 2013 r. w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie informatycznym (Dz.U. poz. 1411).

Odwołanie się do przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wykazania, że określony przepis prawa, chociaż budzi poważne wątpliwości (ze wskazaniem, na czym one polegają), nie doczekał się wykładni bądź, że jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Skarżąca tego warunku nie spełniła. Wskazała wprowadzić na uregulowania, na tle których miały powstać wątpliwości, jednak nie uzasadniła, że mają one istotny charakter oraz nie przedstawiła wyводу, który wskazywałaby na możliwość rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Wnioskodawczynie odniosła się jedynie do stanu faktycznego sprawy i wręcz przyznała, że praktyka sądów w związku z przenoszeniem obciążeń zapisanych w księdze wieczystej w związku z wyłączaniem z niej części

nieruchomości i ich ujawnianiem w innych księgach jest jednolita. Otóż sądy stosują zasadę przenoszalności obciążeń, co - zdaniem wnioskodawczynie - prowadzi do ujawnienia w tych księgach nieaktualnego stanu prawnego. W ramach tego wyводу wnioskodawczynie nie uwzględniła jednak, że przedmiotem obciążenia służebnością jest nieruchomość, a nie konkretna działka, która może być co najwyżej identyfikowana jako miejsce wykonywania służebności. O przenoszalności obciążenia nieruchomości służebnością na nieruchomości utworzone na skutek jej podziału decydują przepisy ustawy - art. 290 § 2 k.c., nie zaś powołane przez skarżącą przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w postanowieniu.

aj

a.ł.